ВІСТНИК
ПЕРЕМИСКОЇ ЕПАРХИЇ

Рік 1915. Видано 15. червня Ч. II.

Ч. 2.

Ч. 60. О відпаденю від послушаня сьвят. Престолу Римскому.

Дійшло ту до відомости, що в часї теперішного воєнного стану при нагодї переходу неприятельских війск через предїли тутешної епархиї, зайшли случаї, що:

а) декотрі католики грецкого обряду приступали до сьв. сповіди перед сьвящеником незединеним з Римскою Церквою, через що поповнили гріх задержаний Епископскому судовластию;

б) декотрі вірні гр. кат. обряду відпали від послушаня сьв. Престолу Римскому через приступленє до церкви схизматицкої, а то будьто мовчки будьто явно, даючи себе записати до числа ісповідників схизматицкої так званої „православної" віри і в тій відправляли релїгійні практики, чим дали тяжке згіршенє вірним католикам нашого обряду, а самі підпали виключеню Папі особлившим способом задержаному.

Маючи на оцї умноженє хвали Божої, добро сьв. католицкої Церкви і спасенє душ вірного стада, поручаємо Всеч. Духовеньству епархияльному, щоби:

1. підчинені своєму проводу душі заблудші окружили вітцївскою опікою і старали ся їх привести до чим скорїйшої а щирої покути і поправи задля усуненя соблазни;

2. ревно і умно обучали повірене собі духовне стадо о правдивій Церкві Христовій і единоспасаючій сьв. католицкій вірі на основі Богословя доґматичного і Архиерейского Посланя з 8. (21.) сїчня 1912 Ч. 27/орд. (Вістн. епарх. Ч. І. з р. 1912) користаючи з відповідної нагоди а іменно при відправляню в першу недїлю кождого місяця молитов о „соединене“ або о „умирене церкви“ котрі то молитви поручені зістали під днем 1. марта 1909 Ч. 1230. (Вістн. епарх. Ч. III. з р. 1909) і 11. лютого 1910 Ч. 775. (Вістн. епарх. Ч. IV. з р. 1910.)

В цїли ратованя заблудших осіб під а) і б) удїляемо Всеч. ОО. Настоятелям всїх парохий тутешної епархиї власть розрішати щиро каючих ся при сьв. таїнственній сповіди так від гріха задержаного Еписк. судовластю як і від виключеня Папі особлившим способом задержаного при захованю приписів Богословя пастирского „о наложеню епитимиї“: а) гляди Богосл. наст. Дра Пелеша § 331 а іменно точка д), щоби покута була відповідна, т. є. кто дав явне згіршене, щоби явно старався тоє згіршене усунути через зложене при сьвідках в церкві або канцеляриї Уряду парохияльного обітниці, що в сьв. вірі і церкві католицкій витревае аж до смерти. — В мові будуча обітниця мае бути зложена перед таїнственним розрішенем. Власть повисшу удїляемо на час до 6 місяців по укінченій війнї. Ту відносяча ся форма розрішеня е випечатана в Евхолоґіонї с. е. Требника о. Григ. Шашкевича Ч. II. стор. 253.

ВІД ГР. КАТ. ЕПИСК. ОРДИНАРИЯТУ.

Перемишль, дня 10. червня 1915.

Ч. 3.

Ч. 67. Заряджене молитов о скорий і справедливий мир межи всїми народами в теперішній війнї.

З причини российскої інвазиї Еп. Консистория доперва тепер може повідомити Всеч. Духовеньство, що Святїйший Отець наш ПП. Венедикт XV. зараз на початку правленя Свого візвав всїх нас до горячих молитов до Господа Бога о вибавлене нас від безпримірно тяжкої кари теперішної війни і зарядив публичні спільні молитви на упрошене у Господа Бога скорого і справедливого мира всїм

народам в тій війнї участь беручим. — З тої причини Еп. Ординарият заряджає, щоби кождий Душпастир в найблизшій по одержаню сего зарядженя день недїльний або сьвяточний наперед оголосив, а в найблизший потому слїдуючий недїльний або сьвяточний день відправив сьпівану сьв. Лїтургію при виставлених Найсьв. Тайнах з суплїкациєю, по котрій священник на колїнах перед Найсьв. Тайнами має змовити низше подану молитву о упрошене мира.

Ту саму молитву належить аж до скінченя війни відмавляти на колїнах у всї недїлї і сьвятя при кінци сьпіваної Лїтургії перед „Буди имя Господне" і через весь той час при Лїтургії до інтенциї за парохиян, додавати інтенцию о скорий і справедливий мир межи народами в теперішній війнї.

МОЛИТВА О МИР.

Владико Господи Ісусе Христе Боже наш, к Тебі припадаєм і умильно вопієм: остави нам вся безчисленния прегрішенія наши, имиже раздражихом Твоє неісповідимоє человіколюбіє і навлекохом на нас весьма тяжкую кару теперішная война майже всїх народів между собою. — Помилуй нас Господи неізглубимим милосердієм Твоїм, кровопролитія же і брани теперішної войни утоли і подажд скорий, справедливий мир между всїми народами, на славу Твою і на любов Божу і спасеніє всїм нам і дажд нам, да в тишинї тихоє і безмолвноє житє поживем во всяком благочестиї і чистотї. Ібо Твоє єже миловати і спасати ни Боже наш і Тебі славу возсилаєм со безначальним Ти Отцем і Пресьвятим, Благим і Животворящим Ти Духом, нинї і присно во віки віков. Амінь.

ВІД ГР. КАТ. ЕПИСК. КОНСИСТОРИЇ.

Перемишль, дня 20: червня 1915.

Ч. 4.

Ч. 83. О духовній юриедикциї, якій підлягають поодинокі роди війска в часї военнім.

Ц. к. Намісництво рескриптом з дня 12. марта 1915 р. Ч. XII. 21039. прислало ту слїдуюче пояснене ц. к. Мінїстерства оборони краєвої з дня 27. лютого 1915 р. Ч. VII. 1951 о духовій приналежности в часї війни осіб войскових з оборони краєвої, ополченцїв і жандармериї:

Um aufgetauchte Zweifel über die geistliche Jurisdiktionszuständigkeit und über die Zugehörigkeit zu den gesetzlich bestimmten Matrikelführern zu beheben, wird für Kriegsdauer verfügt:

1) Alle bei der Landwehr (beim Landsturm) im Hinterlande verwendeten Personen des k. u. k. Heeres unterstehen während der Zeit dieser ihrer Verwendung der zivilgeistlichen Jurisdiktion beziehunweise den gesetzlich bestimmten Matrikelführern.

2) Alle Ersatzkörper der Lanwehr und des Lansturmes, dann die Landsturmwachbataillone unterstehen jederzeit der zivilgeistlichen Jurisdiktion, beziehungsweise den gesetzlich bestimmten Matrikelnführern, ausgenommen jene Ersatzkörper der Landwehr und des Landsturmes, die sich in ausgerüsteten festen Plätzen befinden oder dorthin verlegt werden. Diese Ersatzkörper unterstehen der militärgeistlichen Jurisdiktion.

3) Landsturmpflichtige odes auf Grund des Kriegsleistungsgesetzes herangezogene Zivilarbeiter unterstehen im Hinterlande der zivilgeistlichen Jurisdiktion, beziehungsweise den gesetzlich bestimmten Matrikelführern. Bei der Armee im Felde und im Etappenraum vewendete derartige Arbeiter unterstehen dagegen der militärgeistlichen Jurisdiktion.

4) Die Landsturmterritorialbrigaden unterstehen ohne Rücksicht auf ihre Verwendung im Armee-(Etappen-)bereiche oder im Hinterlande jederzeit der militärgeistlichen Jurisdiktion.

Die bei diesen Brigaden eingeteilten Landwehrgeistlichen erhalten ihre Jurisdiktionsdekrete vom Apostolischen Feldwikariate ausgestellt.

Die katolischen Geistlichen dieser Brigaden unterstehen in Seelsorgeangelegenheiten, solange diese Brigaden einem Armeekommando unterstehen, dem Feldsuperior des betroffenden Armee-Etappenkommandos. Wird jedoch eine solche Brigade im Hinterlande verwendet, dann unterstehen diese Geistlichen dem Feldsuperior (Feldsuperioratsleiter) Jenes Miltärkommandos, in dessen Amtsbereich sich das Brigadekommando befindet.

5) Im Hinterlande sich vorübergehend aufhaltende, nicht in Militärsanitätsanstalten (Sanitätsanstalten der freiwilligen Sanitätspflege) befindliche, zum Grundbuchstande von zur Armee im Felde gehörigen Unterabteilungen stehende Landwehr (Landsturm-) Personen unterstehen solange der militärgeistlichen Jurisdiktion, der sie bisher angehörten, als sie nicht

etwas zu einem Ersatzkörper (einschliesslich der Rekonvaleszentenabteilung) eingerückt sind. Mit dem Tage der Einrückung zum Ersatzkörper (einschliesslich der Rekonvaleszentenabteilung) sind sie gleich den zum Ersatzkörper aus Sanitätsanstalten eingerückten Landwehr-(Heeres-und Landsturm-) personen dorthin jurisdiktionszuständig, wohin der Ersatzkörper jurisdiktionszuständig ist.

6) Kranke und verwundete Landwehr-(Landsturm-und Gendarmerie-) Personen odeu zur Krankenpflege komandierte Landwehr-(Landsturm-) personen unterstehen für die Zeit ihres Aufenthaltes in den Militärsanitätsanstalten (Anstalten der freiwilligen Sanitätspflege mit eigener Militärseelsorge) des Hinterlandes der militärgeistlichen Jurisdiktion, in Landwehrspitälern (Landwehrmarodenhäusern, Anstalten der freiwiligen Sanitätspflege ohne eigene Militärseelsorge, privaten oder öffentlichen Zivilspitälern) befindliche derlei Personen der zivilgeistlichen Jurisdiktion, beziehungsweise den gesetzlich berufenen Matrikelnführern.

7) Die Feldgendarmerie und das sonsige bei der Armee im Felde eingeteilte Gendarmeriepersonal, dann das Gendarmeriedetachement im Marinearsenal in Pola unterstehen der militär-(marine-)geistlichen Jurisdiktion die gesamt übrige Gendarmerie untersteht der zivilgeistlichen Jurisdiktion, beziehungsweise den gesetzlich berufenen Matrikelführern.

Повизші рішеня подають ся Всеч. Духовеньству до відомости з порученєм заховувати їх строго в данім случаю в практиці:

ВІД ГР. КАТ. ЕПИСК. КОНСИСТОРИЇ.

Перемишль, дня 1. липня 1915.

Ч. 5.

Ч. 74/8. Богослуженя для жовнїрів.

Ц. і к. Апостольский Вікарият полевий до ч. 16481 з дня 9. червня с. р, завідомляє, що з приказу Єго цїс. і корол. Апостольского Величества нашого Цїсаря і Короля Франц Іосифа I. має ся дати можність всїм жовнїрам, заразом рекрутам і краєвим ополченцям присутствовати при богослуженю з відповідною наукою в кожду недїлю і сьвято і що т жовнїри дістають від своїх коменд прикази, щоби на богослуженях участвовали.

Відчуваючи велику вдячність за правдиво вітцївску опіку Єго Апостольского Величества для добрих Єго воїнів, поручає ся Всеч. Отцям Душпастирям в місцевостях, де находить ся війско а нема военного курата, щоби заряджували в кожду неділю і сьвято відправу окремої сьв. Літургії з відповідною наукою для жовнїрів, даючи їм можність приступаня до сьв. Тайн перед відходом на поле слави і кріпити своего духа добростию і витревалостию в борбах, помочию і опікую Всемогущого Бога.

В приходах, в котрих нема двох священників, удїляє ся Всеч. Отцям Душпастирям власть „binandi" с. є. власть на служене в кожду неділю і сьвято другої сьв. Літургії при захованю правил ку тому св. дїйству приналежних.

ВІД ГР. КАТ. ЕПИСК. ОРДИНАРИЯТУ.

Перемишль, дня 6. липня 1915.

Ч. 6.

Ч. 75. Про ставленя памятників для воїнів в церквах.

Ц. к. Центральна комісия для охорони памятників в Відни (IV. Favoritenstrasse 15.) з дня 6 лютого 1915 р. Ч. 233. поручає оголосити Всеч. Духовеньству єї зарядженє: щоби в случаях, що родина полягшому на війнї членови своєму схоче поставити памятник чи то в церкви чи коло церкви, Всч. ОО. Душпастирі не давали дозволу без попередного віднесеня ся до ц. к. Центр. Комисиї у Відни і одержаня єї позволеня на поставлене памятника, шкіц, якого до затвердженя має дотична родина предложити тійже ц. к. Комисиї.

Зарядженє се видано в тій цїли, щоби неартистичними памятниками не були збезображені доми Божі і їх безпосереднє окруженє.

ВІД ГР. КАТ. ЕПИСК. ОРДИНАРИЯТУ.

Перемишль, дня 6. липня 1915.

Ч. 7.

Ч. 105. Донесенє о повороті до місця урядованя.

Взиває ся Всч. ОО. Деканів і Всч. ОО. Душпастирів і катехитів, виїхавших в часї воєннім з місць свого урядованя, щоби безпроволочно донесли: 1) котрого дня опустили свої парохиї; 2) в якій спосіб опустили, чи яко інтерновані? чи евакуовані? чи самовільно з обави небезпеки житя? в кінци 3) котрого дня повернули до свого місця призначеня і обняли урядованє.

Дані ті належить безпроволочно переслати свому урядови деканальному, а єслиби того єще не було, то впрост до Еписк. Консисториї.

Всеч. Уряди деканальні зволять ті справозданя як найскорше предложити Еп. Консисториї.

ВІД ГР. КАТ. ЕПИСК. КОНСИСТОРИЇ.

Перемишль, дня 5. липня 1915.

Ч. 8.

Ч. 125. Заключенє супружества через жандармів остаючих на поли війни через повновласників.

Високе ц. к. Намісництво рескриптом з дня 15. мая 1915 Ч. XII. 43237 подає ту до відомости як слїдує:

Дійшло до відома Мінїстерства оборони краєвої, що декотрі Уряди парохіяльні при заключеню супружеств остаючих в поли підофіцерів жандармериї через повновласників, жадають крім формальностий вимаганих § 76 п. з. ц. і диспензи церковної, надто єще письменного посьвідченя, що нареченний на поли війни позістає в дню вінчаня при житю. Визше згадане Мінїстерство письмом з дня 6. цьвітня 1915 Ч. 1089. звернуло на се увагу Мінїстерства віроісповідань і просьвіти з заміткою, що жаданий доказ житя нареченого в дню вінчаня може бути з натури річи тільки з трудностию предложений а єсли мавби відносити ся до хвилї, в котрій доконує ся заключенє супружества, що в загалї не дасть ся в дійсности перепровадити особливо длятого, що тепер не можна покористуватись телєфоном анї телеґрафом. В виду сего всякий доказ иньший остає без значіня, а в прочім не вимагає єго анї закон церковний анї право цивільне о скілько ходить о супружество католицке.

Понеже при заключеню висше згаданих супружеств ходить переважно о леґітимоване дїтей неправого ложа і о забезпечене їм можливої сустентациї, проте не лежить в інтересї публичнім, аби заключене таких супружеств утрудняти вимаганем формальностий непотрібних, законом непредвиджених і жадної вартости не маючих, бо не дають они жадної певности. В інтересї правної певности однак вказаним би було на внесене ц. і к. Польного Вікарияту Апостольского примінити в практицї поступоване, яке доси в уживаню було в подібних случаях в архієпархиї прагскій, після котрого взиває ся наречену, аби она повідомила о заключенім через повновласника супружестві свого мужа в поли остаючого і візвала єго до письменного осьвідченя, що заключене супружества приймає до відомости, котре то осьвідчене долучає душпастир до актів вінчаня сего яко доказ, що наречений не цофнув свого повномочия.

В наслїдок рескрипту ц. к. Мінїстерства віроісповідань і просьвіти з 4. мая 1915 Ч. 10291 виданого на інтервенцию ц. к. Мінїстерства оборони краєвої а в порозуміню з ц. к. Мінїстерством справ внутрішних, ц. к. Намісництво упрашає Високопреподобний Епископский Ординарият о як наскорше заявлене свого мнїня в тій справі а в разї єсли годить ся на висше наведені погляди о видане відповідного поученя до підвладних Урядів парохіяльних. За ц. к. Намісника Кадій.

На повисший вис. рескрипт ц. к. Намісництва, Еписк. Ординаріят під днем . . . Ч. 125. осьвідчив ся за приміненем в тутешній епархиї дотеперішного поступованя в архіепархиї прагскій і поручає Всеч. Духовеньству в заходячих случаях подібних повизше поступоване строго заховувати.

ВІД ГР. КАТ. ЕПИСК. ОРДИНАРИЯТУ.

Перемишль, дня 13. липня 1915.

Кароль Волошиньский
Викарий капитульний.

Александер Зубрицкий
Канцлер.

Накладом Еп. гр. к. Консисториї в Перемишли. З друкарні Й. Стифіого в Перемишли.